

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/131/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2521010246
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2521010246.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Michala Polláka a Mgr. Kristíny Ferencziovovej, v trestnej veci obžalovaného A. B. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa ustanovenia § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Piešťany a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 03.05.2023, č. k. OT/62/2021-539, na verejnom zasadnutí konanom dňa 7.3.2024 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. b), ods. 3 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje vo výroku, ktorým

podľa § 281 odsek 1 Trestného poriadku z dôvodu podľa § 9 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku súd zastavuje trestné stíhanie vedené proti obžalovanému pre skutky kvalifikované obžalobou ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona, ktorých sa mal dopustiť tak, že:

1/ poškodenej C. B. v minulosti, pred viac ako jeden a pol rokom na presne nezistenom mieste povedal, že jej poskáče po hlave a po bruchu a keď sa bude zvíjať od bolesti a bude z nej striekať krv, tak on sa bude potom zabávať,

2/ taktiež v minulosti, asi pred jeden a pol rokom v A. D. E. F. G. XXXX/X H. G. I. X udrel päšťou do zárubne dverí detskej izby, pričom C. B. povedal, že to malo patriť jej,

3/ taktiež v minulosti, asi pred jeden a pol rokom v A., na adrese J. K. X pri tom, ako sedela C. B. na stoličke, zobrala do ruky mobilný telefón a chcela z tohto telefonovať jeho otcovi, že od nej pýta peniaze jej chytil ústa a nos a tlačil jej hlavu do stoličky, aby nemohla telefonovať,

z dôvodu, že trestné stíhanie je neprípustné, nakoľko je premlčané.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa podľa § 281 odsek 1 Trestného poriadku z dôvodu podľa § 9 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku

zastavuje trestné stíhanie vedené proti obžalovanému pre skutky kvalifikované obžalobou ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona, ktorých sa mal obžalovaný A. B. dopustiť tak, že:

1/ poškodenej C. B. v presne nezistený deň v roku 2016 na presne nezistenom mieste povedal, že jej poskáče po hlave a po bruchu a keď sa bude zvíjať od bolesti a bude z nej striekať krv, tak on sa bude potom zabávať,

2/ taktiež v presne nezistený deň v roku 2013 v A. D. E. F. G. XXXX/X H. G. I. X udrel päšťou do zárubne dverí detskej izby, pričom C. B. povedal, že to malo patriť jej,

3/ taktiež v presne nezistený deň v roku 2012 v A., na adrese J. K. X pri tom, ako sedela C. B. na stoličke, zobrala do ruky mobilný telefón a chcela z tohto telefonovať jeho otcovi, že od nej pýta peniaze jej chytil ústa a nos a tlačil jej hlavu do stoličky, aby nemohla telefonovať,

z dôvodu, že trestné stíhanie je neprípustné, nakoľko je premlčané.

III. Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX zamieta ako podané osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala.

o d ô v o d n e n i e :

v

1. Rozsudkom Okresného súdu Piešťany zo dňa 03.05.2023, č. k. 0T/62/2021-539 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného, že dňa 27.09.2021 v čase približne od 19:30 hod. do 19:44 hod. v A. D. E. F. G. XXXX/X H. G. I. X počas hádky so svojou matkou C. B. tejto povedal, že ju nenávidí, že sa mu hnuší a že v minulosti každú ženu čo mal bil, nakoľko v nich videl C. B., ako aj že jej priateľa F. L. rozkope, rozšliape a dokope a že mu vopchá do papule kokot, že si ho nájde, pričom pri tejto hádke hodil o stenu svoj mobilný telefón a následne tento na kolene zlomil, pričom si musel byť vedomý, že F. L. sa o predmetných vyhrážkach dozvie, čo vzbudilo dôvodnú obavu matky obžalovaného C. B. o život a zdravie F. L., a dôvodnú obavu F. L. o jeho život a zdravie, teda inému sa vyhrážal ťažkou ujmom na zdraví a inou ťažkou ujmom spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu,

čím spáchal prečin nebezpečného vyhrážania podľa ustanovenia § 360 odsek 1 Trestného zákona.

Za to mu bol uložený : Podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov. Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 281 odsek 1 Trestného poriadku z dôvodu podľa § 9 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku súd zastavil trestné stíhanie vedené proti obžalovanému pre skutky kvalifikované obžalobou ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona, ktorých sa mal dopustiť tak, že:

1/ poškodenej C. B. v minulosti, pred viac ako jeden a pol rokom na presne nezistenom mieste povedal, že jej poskáče po hlave a po bruchu a keď sa bude zvíjať od bolesti a bude z nej striekať krv, tak on sa bude potom zabávať,

2/ taktiež v minulosti, asi pred jeden a pol rokom v A. D. E. F. G. XXXX/X v byte č. X udrel päťou do zárubne dverí detskej izby, pričom C. B. povedal, že to malo patriť jej,

3/ taktiež v minulosti, asi pred jeden a pol rokom v A., na adrese J. K. X pri tom, ako sedela C. B. na stoličke, zobrala do ruky mobilný telefón a chcela z tohto telefonovať jeho otcovi, že od nej pýta peniaze jej chytil ústa a nos a tlačil jej hlavu do stoličky, aby nemohla telefonovať,

z dôvodu, že trestné stíhanie je neprípustné, nakoľko je premlčané.

2. Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný a prokurátor.

3. Obžalovaný podal odvolanie proti všetkým výrok rozsudku, ktoré odôvodňoval tým, že rozsudok je nelogický a nesprávny. Nesúhlasí s výrokom o vine a treste, nesúhlasí s právnu kvalifikáciou a nesúhlasí ani s odôvodnením súdu. Uvádza, že musí byť oslobodený spod obžaloby a uznaný za nevinného. Bol odsúdený za skutky, ktoré mu neboli absolútne dokázané. Prvostupňový súd ho odsúdil na základe vnútorného presvedčenia. Komplet celý postup okresného súdu považuje za nezákonný a účelový. Jeho mama jej psychiatrický pacient, je duševne chorá, jej dôveryhodnosť je všeobecne nízka. Od roku 2021 až doteraz tvrdí, že je nevinný. Proti správnosti jednotlivých skutkových zistení uviedol obžalovaný vo svojom odvolaní viaceré výhrady, poukázal na viaceré nezrovnalosti a v tomto smere pochybenia súdu pri rozhodnutí o jeho vine. Obžalovaný svoju argumentáciu viackrát dopĺňať písomnými podaniami. Vzhľadom na dôvod, pre ktorý odvolací súd rozhodol o zamietnutí odvolania obžalovaného, bez jeho meritórneho preskúmania, nie je potrebné na tomto mieste podrobnejšie uvádzať jednotlivé dôvody odvolania obžalovaného.

4. Prokurátor podal odvolanie proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku. V písomnom odôvodnení podaného odvolania uviedol:

4.1. Uvedené súdne rozhodnutie nepokladám v oboch častiach (odsudzujúci rozsudok ako aj uznesenie o zastavení trestného stíhania) za dôvodné a vecne správne. Vzhľadom na pomerne veľké množstvo súdnych rozhodnutí (prvostupňového súdu ako aj odvolacieho) a ich obsah uvádzam, že podľa môjho právneho názoru sa celé uvedené trestné konanie stáva čiastočne neprehľadným a najsprávnejším súdnym rozhodnutím sa javí pôvodný trestný rozkaz okresného súdu sp. zn. 0T/62/2021 zo dňa 30.09.2021.

4.2. S prihliadnutím na pôvodné odvolania prokurátora, resp. zaujatie konzistentného právneho názoru prokuratúry na hlavnom pojednávaní, uvádzam, že právny názor Krajského súdu v Trnave, ktorý bol vo vzťahu k súdnym rozhodnutiam súdu prvého stupňa prezentovaný sa premietol aj do finálneho rozsudku, ktorý však nepokladám za správny. V tejto súvislosti, resp. kontexte uvádzam, že nesprávnosť rozhodovacej činnosti Krajského súdu v Trnave v danej veci sa viaže vo všeobecnej rovine aj na prepustenie obžalovaného z väzby na slobodu, kedy Krajský súd v Trnave dňa 21.06.2022 na verejnom zasadnutí v zmysle § 80 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku prepustil obžalovaného z väzby na slobodu a pri existencii dôvodov väzby podľa § 71 odsek 1 Trestného poriadku nahradil väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka.

4.3. V tejto súvislosti uvádzam, že obžalovaný A. B. sa už dňa 22.08.2022 dopustil násilného konania, keď za skutok právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona bol súdom prvého stupňa odsúdený, a to trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. ST/13/2023 zo dňa 12.04.2023, právoplatným dňa 12.04.2023, kedy bol obžalovaný uznaný za vinného z pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona. za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok. Zaradený bol do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Okresný súd v napadnutom rozsudku uviedol, že obžalovaný A. B. sa dopustil (v prípade uznania viny) konania iba ako prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona, pričom sa právne priklonil na č. I. 17 a 18 rozsudku právneho názoru Krajského súdu v Trnave, keď skutok nekvalifikoval ako skutok spáchaný na chránenej osobe. K rozhodnutiu krajského súdu v procese odvolacieho konania, resp. jeho výhradám ku skutku a právnej kvalifikácii, uvádzam, že Krajský súd v Trnave nemal vo vzťahu k formulácii skutku a právnej kvalifikácii žiadne pripomienky v procese skúmania materiálnych podmienok väzobného stíhania obvineného, a to konkrétne v rozhodnutí č. k. 3Tos/151/2021.

4.4. Nevie si predstaviť viac jasný a učebnicový príklad spáchania skutku na chránenej osobe (blízkej osobe) - ak poškodená ako adoptívna matka na hlavnom pojednávaní vo výsluchu, ktorý súd vykonal a oprel svoje rozhodnutie, uvedie... „že udalosti sa udiali tak, že syn prišiel s manželom v sobotu, večer ho prepustili z CPZ v NMnV, kde bol zadržaný ako ho pustili zo Želiezoviec, pri bráne ho čakala kriminálka. Odviezli ho do NMnV, lebo mal byť doma do hlavného súdu do konca októbra. Ale muž sa za neho zaručil, že bude u neho robiť, že bude chodiť PaMÚ, bude chodiť k F. M. J., takže ho pustili. Lenže oni sú rozvedení a muž spravil takú dobrú vec, že nechal jej ho doma a odišiel preč na ryby a odstahoval sa, lebo sú rozvedení, našiel si podnájom. Všetko bolo v poriadku, sa vystískali a vyobjímali, poplakala si. Obžalovaný išiel na noc von, došiel v nedeľu ráno, išiel spar. Navarila mu, dala mu jesť, všetko bolo v pohode, len teda chcel ísť za N., len ona bola totálne finančne na dne, je samá dlžoba. Hovorí mu, že nemá, čo má robiť? Tatko odišiel na ryby, nenechal mu asi nič, ale už stačilo tých peňazí a keď jednoducho človek nemá, tak nemá. Už ostal nervózny, potom zase robil scény doma, že nemá na doktora, nejaké somariny si robil vo väzení, s ktorými má zdravotné problémy a za ktoré ona nemôže. Už mal nervy, že nemajú na doktora a on potrebuje, lebo nemá zdravotné poistenie, nemá peniaze atď. Hovorí mu, že mu nemá odkiaľ zobrať. Volala sestru, tá už jej nedá ani cent, už jej požičala habadej, sama je na invalidnom, svedkyňa je na invalidnom, má 140 Eur. Už chytal nervy. Potom odišla za priateľom, to bolo tú nedeľu. Odišla za priateľom, ale predtým sa toto všetko vlastne stalo. Došla ráno domov, nadránom od priateľa. Ešte spala, bolo cca 09:30 hodiny. Už vtedy sa do nej pustil, že čo má čo vyspávať a vylihovať, že je lenivá a že má vstávať láskavo z postele, že čo tam má čo spať, že chodí po nociach len za to, lebo chodím viete načo. Začal ju tak ako celý život psychicky týrať, celý život ju psychicky týra, celý život nenávidí ženy, pretože biologická matka ho odložila v pôrodnici. Najprv nenávidel ju, potom nenávidel svedkyňu a nenávidí všetky ženy. Takže to začalo už ráno. Mal ešte aj narodeniny v pondelok ešte k tomu, takže mu chcela aj zavinšovať. Začal robiť cirkusy ako predtým a to spolu boli vlastne 1 deň dokopy, keď bol v noci vonku. Takže zbadala, že sa s ním vôbec nič nezmenilo, aj keď sa 14 mesiacov nevideli. Lúbila ho, aj muž, napriek tomu všetkému, čo porobil. Skončili vďaka nemu na mizine, dlhy povypĺacali, nič si nevážil, už je tretíkrát v base, na drogách, jedno s druhým. Vždy ho prijali, vždy bol dotovaný a vyhodený bol na ulicu tak, že býval v hoteloch. Muž mu potajomky platil hotely. Tak on bol vyhodený von. Takže on nie je nejaké chudátko. Obžalovaný prejavoval nenávisť aj ku každej frajerke, tíkol ich a bil ich, ako aj N. N. tiež bola na polícii a podala na neho trestné oznámenie. Bil ju, trieskal ju o kredenc atď. Z dôkaznej situácie, že obžalovaný sa vo vzťahu k matke choval vyššie uvedeným spôsobom, je len ťažko si predstaviť a to za situácie, že súd uvedenú skutkovú vetu formuloval ako bolo vyššie uvedené, že skutok nekvalifikoval ako skutok spáchaný aj na chránenej osobe. Z výsluchu jednoznačne vyplynulo, že chcel sa vyhrážať matke a tej sa aj vyhrážal a to z dôvodu, lebo mu nemohla dať peniaze.

4.5. Okrem toho sám súd v napadnutom rozsudku formuloval skutok nasledovne: „obžalovaný dňa 27.09.2021 v čase približne od 19:30 hodiny do 19:44 hodiny v A. D. E. F. G. XXXXXX v byte číslo X počas hádky so svojou matkou C. B. tejto povedal, že ju nenávidí, že sa mu hnuší a že v minulosti každú ženu čo mal bil, nakoľko v nich videl C. B., ako aj že jej priateľa F. L. rozkope, rozšliape a dokope a že mu vopchá do papule kokot, že si ho nájde, pričom pri tejto hádke hodil o stenu svoj mobilný telefón a následne tento na kolene zlomil, pričom si musel byť vedomý, že F. L. sa o predmetných vyhrážkach dozvie, čo vzbudilo dôvodnú obavu matky obžalovaného C. B. o život a zdravie F. L., a dôvodnú obavu F. L., o jeho život a zdravie". Je pomerne nepochopiteľné ako môže súd na podklade vyššie uvedenej skutkovej vety predmetný skutok právne kvalifikovať na 1 (prvom) odseku, keď je tam výslovne uvedené, že sa matke vyhrážal, a to z osobitného motívu. Uvedené nesprávne právne rozhodnutie má priamy vplyv aj na plynutie premlčacích lehôt, tak ako to uviedol prvostupňový súd.

4.6. V časti uznesenia o zastavení trestného stíhania uvádzam, že súd nesprávne rozhodol po vecnej ako aj po formálnej stránke, nakoľko ak pre uvedený dôvod (nepripustnosť trestného stíhania) zastavoval trestné stíhanie, mal tak urobiť spôsobom podľa § 285 písmeno f) Trestného poriadku.

4.7. Okrem vyššie uvedeného - formálneho dôvodu, je predmetné rozhodnutie nesprávne hlavne z vecnej stránky a to z nasledovných dôvodov. Som toho právneho názoru, že skutky, pre ktoré došlo k zastaveniu trestného stíhania sa majú právne kvalifikovať, ako pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania spáchaného na chránenej osobe, blízkej osobe podľa § 360 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 Trestného zákona a štvrtý skutok ako samostatný skutok. K tomuto chcem uviesť, že časové súvislosti uvádzané poškodenou, keď tá zmenila výpoveď z pôvodného hlavného pojednávania zo dňa 29.09.2021, pričom na pojednávaní dňa 16.02.2022 uvádzala iné skutočnosti, kde malo ísť o časový úsek 5-6 rokov, pričom tieto sú podľa môjho názoru nepravdivé, majú znaky napomôcť obžalovanému tým, aby sa datovali do času, kedy mal byť obžalovaný mladistvý. Skutky by mali byť ustálené aj z výpovede poškodenej :zo dňa 29.09.2021, ktorá bola realizovaná po vznesení obvinenia a kde je detailne popísaná trestná činnosť obžalovaného. Vo vzťahu k ďalšiemu skutku, ten by mal vzhľadom na to, že nejde o časovú súvislosť, pretože mal byť spáchaný po 1 a pol roku po spáchaní týchto útokov, tvoriť samostatný skutok.

4.8. Určenie premlčacej doby súdom v trvaní troch rokov (na č. 1. 21), nie je podľa môjho názoru určená správne na podklade vykonaného dokazovania, a preto aj právny názor uvedený v rozsudku je nesprávny. Som toho názoru, že v danom prípade sú splnené podmienky subsumovať konanie obžalovaného za uvedené skutky číslo 1 až 3 ako pokračujúci trestný čin nebezpečného vyhrážania, nakoľko skutky boli páchané jednou osobou, proti tej istej poškodenej a to rovným, alebo druhovo násilne zhodným spôsobom, pričom bola zachovaná aj časová podmienka kontinuity skutku.

4.9. Odvolaním prokurátora napadnutý rozsudok Okresného súdu Piešťany zo dňa 03.05.2023, sp. zn. OT/62/2021 považujem za nedôvodný a vecne nesprávny a to v celosti a navrhujem, aby Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písmeno b), odsek 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a súčasne vyhovel podľa § 194 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku sťažnosti prokurátora podanej proti uzneseniu o zastavení trestného stíhania, a aby vec vrátil na rozhodnutie na okresný súd na ďalšie konanie. Odvolanie obžalovaného navrhujem zamietnuť podľa § 316 odsek 1 Trestného poriadku, nakoľko podľa tohto ustanovenia odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala.

5. K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadrila obhajkyňa obžalovaného, ktorá uviedla: Nestotožňujeme sa s názorom prokurátora, že rozhodnutie nie je dôvodné a vecne správne. Podľa základných zásad trestného konania (§ 2 TP) orgány činné v trestnom konaní konajú z úradnej povinnosti, pričom ich povinnosťou je s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace v prospech i v neprospech obvineného v záujme spravodlivého rozhodnutia. Máme za to, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná a odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

6. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

7. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že vo vzťahu k odvolaniu obžalovaného je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, vo vzťahu k odvolaniu prokurátora nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výrokom, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný.

K odvolaniu obžalovaného.

8. Obžalovaný A. B. sa na hlavnom pojednávaní dňa 03.05.2024, po vyhlásení napadnutého rozsudku vzdal práva podať odvolanie, respektíve sťažnosti proti všetkým výrokom a to aj za oprávnené osoby. Vyplyva to jednak zo zápisnice o hlavnom pojednávaní a uvádza to aj sám obžalovaný vo svojom písomnom odôvodnení odvolania, ktoré doručil Okresnému súdu Piešťany 25.05.2023 a v spise sa nachádza na čísle listu 536 až 538. Vzhľadom na uvedené vyjadrenie obžalovaného k oprávnenému prostriedku, rozhodol tunajší súd výrokom uvedeným v bode III. tohto rozsudku tak, že jeho odvolanie zamietol ako podané osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala.

K odvolaniu prokurátora.

9. Tak ako uvádza prokurátor vo svojom odvolaní, prvostupňový súd vydal v poradí už tretina rozsudok vo veci obžalovaného, keď jeho predchádzajúci rozsudok zo dňa 21.02.2022 (druhý v poradí) bol zrušený uznesením tunajšieho súdu zo dňa 21.06.2022, spisová značka 5To/40/2022. Tunajší súd v uvedenom uznesení vyslovil právne názory, ktoré sa vzťahujú jednak k hodnoteniu skutkových zistení prvostupňového súdu, ako aj k ich právnenému posúdeniu, a teda k právnej kvalifikácii zisteného skutkového stavu.

10. Vo vzťahu ku skutku, ktorý obžalovali mal spáchať 27.09.2021 a za ktorý bol obžalovaný uznaný za vinného aj napadnutým rozsudkom, ktorý aktuálne prejednávaný v tomto odvolacom konaní, vyslovil tunajší súd právny názor, že tento skutok bude možné kvalifikovať iba ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa ustanovenia § 360 ods. 1 Trestného zákona, teda nie aj podľa odseku 2 písm. b) tohto paragrafu, ako to urobil prvostupňový súd vo svojom v poradí druhom rozsudku zo dňa 21.02.2022. Rovnako tunajší súd v tomto svojom uznesení zo dňa 21.06.2022 vyslovil právne názory vo vzťahu k otázke premlčania skutkov ktoré sú uvedené v ďalšej časti napadnutého rozsudku pod bodmi 1/ až 3/, o ktorých prvostupňový súd rozhodol tak, že podľa § 281 ods. 1 Trestného poriadku z dôvodu podľa § 9

ods. 1 písm. a) Trestného poriadku zastavil trestné stíhanie z dôvodu, že trestné stíhanie je neprípustné, nakoľko je premlčané.

11. Prvostupňový súd v napadnutom rozsudku, ktorý je aktuálne prejednávaný v tomto odvolacom konaní, v plnej miere rešpektoval právny názor, ktorý vyslovil tunajší súd v odvolacom konaní tak vo vzťahu k právnej kvalifikácii skutku, za ktorý uznal obžalovaného za vinného (skutok zo dňa 27.09.2021), ako aj vo vzťahu ku skutkom, ohľadne ktorých zastavil trestné konanie, nakoľko toto je premlčané. Prvostupňový súd tak postupoval v súlade s povinnosťou rešpektovať právny názor odvolacieho súdu, ktorú povinnosť mu ukladá ustanovenie § 327 ods. 1 Trestného poriadku.

12. Z tohto dôvodu nepovažuje odvolací súd za potrebné na tomto mieste reagovať na odvolanie prokurátora tým spôsobom, že by opakovane svoje právne názory, ktoré vyslovil vo svojom predchádzajúcom zrušujúcom uznesení zo dňa 21.06.2022. Prokurátor považoval za potrebné vyjadrovať sa vo svojom odvolaní k predchádzajúcemu rozhodovaniu odvolacieho súdu a k právnym názorom, ktoré sú v jeho rozhodnutiach vyjadrené. Tieto vyjadrenia prokurátora sa tak vecne vzťahujú k predchádzajúcemu rozhodnutiu tohto odvolacieho súdu, ktorý však nie je predmetom prieskumu v aktuálnom odvolacom konaní, predmetom prieskumu je rozhodnutie prvostupňového súdu. Nakoľko nie je správne, ani žiaduce odovzdávať si názory na kvalitu práce súdu alebo prokuratúra cestou súdnych rozhodnutí, nebude sa odvolací súd vyjadrovať k vyššie citovaným odvolacím argumentom prokurátora (bod 4.2, 4.4. a 4.5., 4.7. a 4.8. tohto rozsudku odvolacieho súdu).

13. Prokurátor ďalej namietka, že prvostupňový súd aj po formálnej stránke nesprávne rozhodol o zastavení trestného stíhania, keď z dôvodu neprípustnosti trestného konania mal postupovať podľa ustanovenia § 285 písm. f) Trestného poriadku. Túto jeho námietku nepovažuje odvolací súd za dôvodnú. Ustanovenie § 285 písm. f) Trestného poriadku ukladá súdu povinnosť oslobodiť obžalovaného spod obžaloby, ak trestnosť činu zanikla. K zániku trestnosti činnu môže dôjsť v prípadoch zmeny zákona (§ 84 Trestného zákona), účinnnej ľútosti (§ 85, 86 Trestného zákona), zániku trestnosti prípravy na zločin, zániku pokusu trestného činu a zabránenie dokonaniu trestného činu účastníkom (§ 13 ods. 3, § 14 ods. 3 § 21 ods. 2 Trestného zákona). Do úvahy neprichádza taká aplikácia ustanovenia § 285 písm. f) trestného poriadku, kedy by došlo k oslobodeniu obžalovaného spod obžaloby v dôsledku premlčania trestného stíhania. V takom prípade súd postupuje podľa ustanovenia § 281 ods. 1 Trestného poriadku, t.j. trestné stíhanie zastaví pre neprípustnosť s poukazom na § 9 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku.

14. Tak ako je uvedené v bode 11. tohto rozsudku odvolacieho súdu, považuje odvolací súd rozhodnutia prvostupňového súdu vo vzťahu k výroku o vine obžalovaného, ako aj vo vzťahu k výroku o zastavení trestného stíhania za vecne správne. Prvostupňový súd pochybil po formálnej stránke, keď vo výroku o zastavení trestného stíhania podľa § 281 ods. 1 Trestného poriadku opísal skutky aj ich právnu kvalifikáciu v tom znení, ako boli uvedené v obžalobe. Trestné stíhanie je vedené pre skutok, preto je rozhodujúce ako sa skutok stal, teda ako bol zistený z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní a nie ako je opísaný v obžalobe. To platí aj vo vzťahu k právnej kvalifikácii skutku, keď súd nie je viazaný právnym posúdením skutku v obžalobe (§ 278 ods. 3 Trestného poriadku). Preto by mal výrok o zastavení trestného stíhania z dôvodu jeho premlčania (§ 9 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku) obsahovať opis skutku a jeho právnu kvalifikáciu tak, ako boli skutočne zistené z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní.

15. Týmto spôsobom prvostupňový súd pri formulovaní výroku napadnutého rozsudku nepostupoval. Odvolací súd preto považoval za potrebné túto časť napadnutého rozsudku zrušiť a podľa ustanovenia § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozhodnúť formálne správne výrokom, ktorý obsahuje opis skutkov súlade s odôvodnením napadnutého rozsudku, teda v súlade s výsledkami dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3: 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.